

## POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz (przewodniczący)  
SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)  
SSN Antoni Górski

w sprawie ze skargi M. W. o wznowienie postępowania zakończonych  
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)  
z dnia 2 czerwca 2009 r., sygn. akt I ACa (...),  
w sprawie z powództwa M. W.  
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie (...)  
o odszkodowanie,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 23 marca 2017 r.,  
zażalenia skarżącego  
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)  
z dnia 2 grudnia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

**1. oddala zażalenie;**

**2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...)  
radcy prawnemu P. T. kwotę 7200 (siedem tysięcy dwieście) zł  
powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem  
zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej  
powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym;**

**3. nie obciąża powoda kosztami postępowania zażaleniowego.**

## UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny odrzucił skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 2 czerwca 2009 r. (sygn. akt ACa (...)), wniesioną przez powoda M. W.. Sąd ten stwierdził, że nie wystąpiła wskazana przez skarżącego podstawa prawna wznowienia przewidziana w art. 403 § 2 k.p.c. Nie wystąpiła także sugerowana przez skarżącego podstawa wznowienia przewidziana w art. 401 pkt 2 k.p.c. w postaci pozbawienia go możliwości działania w postępowaniu rozpoznawczym zakończonym wyrokiem objętym skargą.

W zażaleniu skarżącego podniesiono zarzuty naruszenia art. 401 § 2 k.p.c. w zw. z art. 379 pkt 5 k.p.c. oraz art. 227 k.p.c. i art. 233 k.p.c. Wskazywano także na naruszenie art. 403 § 2 k.p.c. w zw. z art. 277 k.p.c. i art. 233 k.p.c. Według skarżącego, należało uchylić zaskarżone postanowienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o wznowienie postępowania jest szczególnym środkiem zaskarżenia i powinna być oparta na podstatkach prawnych przewidzianych w przepisach k.p.c. Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c., można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Należy podzielić stanowisko Sądu Apelacyjnego, że przedstawione w skardze fakty dotyczące podstaw i treści opinii biegłego, sporządzonej w toku postępowania rozpoznawczego, nie mogą być kwalifikowane jako nowe okoliczności faktyczne lub środki dowodowe w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. Sąd Apelacyjny trafnie stwierdził, że okoliczności w postaci wyników geologicznych, świadczące o wysokości pokładu żwiru na wywłaszczonym terenie, były znane skarżącemu jeszcze w postępowaniu poprzednim. Świadczy o tym pismo powoda wskazywane w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Skarżący stara się zatem obecnie polemizować z ustaleniami dokonanymi wcześniej w opinii biegłego, sporządzonej w toku poprzedniego postępowania, co należało jednak czynić w czasie trwania tego postępowania.

Nie zmienia takiej oceny przedstawionych przez skarżącego okoliczności, mających świadczyć o istnieniu podstawy wznowienia postępowania przewidzianej art. 403 § 2 k.p.c., powołanie się obecnie w treści zażalenia na poważną chorobę skarżącego, która - jego zdaniem - uniemożliwiała mu odpowiednie „pojmowanie w należyty sposób istoty działań procesowych podejmowanych w jego imieniu”, „zrozumienia ewentualnych uchybień popełnianych w toku postępowania” i kontrolowania czynności procesowych pełnomocnika procesowego.

Nie ma uzasadnionych podstaw do twierdzenia, że skarżący pozbawiony był możliwości działania w wyniku naruszenia przepisów prawa (art. 401 pkt 2 k.p.c.). Sąd Apelacyjny trafnie bowiem wskazał na to, że powód w poprzednim postępowaniu był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika. Nie było przeszkód dla spowodowania wyjaśnienia istoty czynności procesowych i ich znaczenia dla powoda (w tym treści opinii biegłego) w wyniku odpowiedniego kontaktowania się z pełnomocnikiem procesowym. Poprzednie postępowanie toczyło się przecież w interesie powoda i nie sygnalizowano w nim stanu jego choroby i jej konsekwencji na przebieg czynności procesowych. Skarżący nie wskazuje też obecnie na skonkretyzowanie uchybienia procesowe pełnomocnika w poprzednim postępowaniu i jednocześnie nie zarzuca pełnomocnikowi zupełnie beczynności w tym postępowaniu.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako nieuzasadnione. Nie obciążył skarżącego kosztami postępowania zażaleniowego (art. 102 k.p.c.) oraz przyznał pełnomocnikowi skarżącego, ustanowionemu z urzędu, odpowiednią kwotę obejmującą zwrot kosztów niezapłaconej pomocy prawnej udzielonej w postępowaniu zażaleniowym.